

BELKOT (2) *sb m*

N sg bełkot (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Człowiek, który zacina się w mowie, mówi nie płynnie, niewyraźnie, jękała; atypus, blaesus Calep (2) :
Blaesus – Iękotliwij. bełkot. *Calep* 132a, 112b.

Synonimy: balbod, jękotliwy, momot, szepielak, zajękała.

Cf **BLEGOT**

BZ